

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE- GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden November 14-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Két Szicziák Országá.

A' *Giornale delle due Sicilie* tizüuj-ságleveleknek. October 20-dik napján ki-jött darabjában egy politziára ügyelő *De' Medici* nevü minísternek, hivatal szerint való tudósítását találjuk, melyet ő *Murat* tselekedetére nézve a' Királyhoz küldött: Felséges Uram! Az Isten őrzöttemeg a' Felséged Országát 's talán az egész Olasz országot a' hazafiak közt való háborúnak, és az anarchiának veszedelmétől. Noha *Murat Joakimnak* bünös feltétele, melly szerint ő az országba vissza jött, hogy abban fellázadást támaszson, igen nevetségesnek láttatott lenni, Felséged azt még is olyannak lenni igen böltsen ítélte, hogy arra a' politzia figyelmetes legyen. 'S valóban, ki is kételkedhetett azon, hogy *Muratnak* olly gondolatjai voltanak, 's hogy ő azokat minden úton módon végbe vinni igyekezett legyen, valaki tsak meggondolta, hogy ő, a' ki a' *Carbonárokat* a' maguralkodásának ideje alatt szörnyüképen öldözte vala, utoljára minden annakelőtte kimutatott principiumaival ellenkezőképen magát ezen társaságnak fővezérjévé tette, minden főbb rangú polgári és hadi tisztviselőket arra kényszerített, hogy abba lépjenek, 's e' képen közöttünk olly társaságot hagyni igyekezett, a' mellyel ő a' magukoholásait titkos utakon közölhetné? Noha

pedig ennek a' legbuzgóbb tagjai nem viseltethettek hozzája tellyes bizodalommal, még is azoknak nagyobb része szükségképen valamelly háládatossággal eránta viseltetett, vagy azért is, hogy az előbbeni üldöztetések egyszerre félbe szakasztatott. De ebben az ő, a' *Carbonárokkal* való megbékélésében más fundamentomos kinézéslappangott, tudni illik az, hogy néki ezen társaság olly eszközöket nyujthat, mellyek által ő az Olaszok gondolkodásaikat megszeliditheti és maga részére hajthatja."

„Egyataljában ő a' maga tzelzásait, és plánumait a' belső támadásnak felélesztetésére intézvé, Május 20-dik napján *Napolyt* oda hagyta, néhány őtet követő *Napolyiakkal Ischiába* ment, 's onnan *Provenccébe* szökött; akkor *Napoleon* még *Fr.* országban volt, de a' ki inkább mint egy új revolutziónak a' feje mint sem az a' rettentő országfoglaló, a' kinek tsupa látására minden ember reszkedett, uralkodott; ő nékie kellett a' régi *republicanusok* at is a' maga részére megnyerni, 's minekutánna egész Európát mintegy *Fr.* Orzágnak kapui előtt ő ellene 's az ő semmivé tétetetésére. fegyverben állani látna volna, semmi más módot nem találhatott, hanem ha magának olly emberek között, a' kik rendtelenséget szerettek, keresett-tzimborás tarsokat. *Murat* a' maga *Provenccében* való jelenléte alatt őtet segíteni min-

den erejével igyekezett, egyszersmind Olasz 's Nápoly Országban lévő barátjaival szüntelen levelezett, és új revolutziót azon Országban tsinálni iparkodott."

"De az ő Urának 's mesterének nem boldogulása, és a' Provencai lakosok gondolkodásának módja által kényszerített Francia Országot oda hagyni, és *Corsika* szigetében, új, a' maga revolutziós plánumaira alkalmas közép pontot keresni. A' maga *Vescovatóban* való maradása alatt annyi hadi Tiszteket, a' mennyit csak lehetett, magához megnyerni igyekezett; 's annyira ment ebben, hogy négy száznál többet magához tsábitott; minnyájoknak fényes hadi és polgári tisztségeket, és gazdag jóságajándékozásokat ígervén. Egy szóval a' Nápolyiaknak jóságai és vagyonjai azoknak jutalmául voltak ígértetve, kik ezen Országban a' bazafiak közt való háborút elkezdni fognák. Ő hajókat vásárolt, 's másokat felvett bérbe, és új levelezést kezdett. Felsőged a' maga böltsessége szerint azt parantsolta vala, hogy az ő elfogott levelei által ne adattassanak azoknak; a' kiknek irattak, 's éppen nem kívánván azokkal az eszközökkel élni, a' mellyekkel valamely revolutziós politzia szántszándékkal élne, 's az olyan levelezésnek még inkább kedvezne a' végre, hogy az a' bünös tselekedeteknek ki bizonyodásokra tanubizonyosságul legyen. Felsőged jobbnak tartotta lenni, hogy az illy bünös tselekedet tellyességgel végbe se vitessen. Ez a' böltsessége egy olyan Királynak, a' ki a' maga népeinek az atya, arany betűkkel fog a' historiába beírtni, de még nagyobb ditsősségre méltónak fogja magát tenni azok az intézetek által, mellyek meg tétettek vala, hogy *Murat* halóba kerítettessen, ha arra az esztelen gondolatra jutna, hogy a' maga igyekezetét végbe vinni iparkodjon.

"Három osztály ágyútsajkák nagy tapasztalású hadi Tisztek vezérlések alatt állitattak ki a' tengerre; egyik a' mi tengeri

partjainkat *Montecircellótól* fogva, egész a' Nápolyi tengeri öböl tartotta szembe, nem külömben *Ischia* szigetét is, a' hova politziai emberek küldettek, hogy azon személyekre vigyázzanak, kik magokat ottan gyanusokká tették; más osztály a' *Salermoi* öbölből egész a' *Mefsinai* világító toronyig; a' harmadik osztály pedig a' *dell'Arme* fokától egész a' jóniai tengerig; néhány frégátok, és korvetek több más könnyűszerű hajókkal partjaink körül kóboroltak."

"Illyen rendelések már meg voltak téve, a' midőn a' *Corsicában* volt agenseink által General *Verrier* hirdetményéről tudósítást vettünk, a' mellyben a' *Murat* minden pártfogói árulóknak, és pártosoknak lenni kinyilatkoztattak, annakutána az ő arra adott büszke feleletéről, 's a' maga új hadi seregevel *Ajaccióba* való menekeléséről is tudósítatnak. De sem az ő egy helyről a' másikra való általköltözése, sem az ellene kihirdetett rendelkezésnek fontossága az ő plánumait meg nem változtatták. Mindúntalan a' Nápoly Országban elkezdenő polgárok közt való hadakozást elnéjében forgatván, a' maga tizmborásait örvendetes kinézésekkel szüntelen ketsegette. Ő közönségesen mutogatta a' maga levelezéseit, 's azzal, minden fundamentom nélkül ditsekedett, hogy minden Generálisok, és azok a' Bárók, kik az ő adakozásából éltek vala, ő hozzá fogják magukat tsatolni; ő a' maga üres reménységeit fundálta a' bátorságra ügyelő, 's a' polgári gárdákon, és a' legiókon; de többnyire a' maga *Calabriában* szélljel szórt katonáin. Azon okból is nyilatkoztattak a' maga meghatározott szándékát, hogy *Calabriában* akar a' szárazra lépni."

A' többi következik.

Azon hivatal szerint való tudósításból több akták vagynak ragasztatva, a' többek közt a' következő proclamatió is, melly nyomtatva a' *Murat* írásai között nagy számban találtatott, 's a' melly megerdemli,

hogy revoluzsiós esztelenségnek emlékezetjeléül, a' jövendő világnak szolgáljon:

„*Joakim Napoleon*, mind a' két *Szicziának* Királya, a' maga hívséges alattvalóihoz!”

„Vitéz Nápolyiak! A' ti *Joakimtok* ismét vissza adattatott néktek; ő jön köztetekbe vissza; az ő szenvedései és a' tiétek már most véget értek.“

„A' midőn a' Királytok néktek a' maga visszajövetelét tudotokra adja, nem szól ő semmi bocsánatról semmit; ti őtet soha meg nem bántottátok; de ő a' maga fiainak megújítja azon esküvését, a' melyet nékiek már egy ízben tett, hogy tudniillik őket boldogokká teszi. Soha ő e' hitet meg nem fogja szegni, és az ő szíve, melyet ti igen jól esmértek, és a' ti állandó hívségtek, néktek annak zálogául szolgál, hogy az ő ígéretei nem tettetés, és hogy ő nem mint a' *Ferdinand*, a' boszszuállás idejét csak későbbre halasztja.“

„Én magánosságban egy olly menedék helyen éltem, a' millyent az ember a' virtust szerető szegények közt mindég 's bizonyosan talál. Ottan megvettem azoknak a' *Marsiliai* gyilkosoknak, azon kánibáloknak törjeit, kik a' Francia revoluziónak minden idő szakaszaiban magokat, polgártársaiknak vérével megmotskolták. Én magamat arra határoztam vala, hogy azon menedékbelyemen annak az anti-revoluzionális nyavalyának végét, mely *Francia* Országot törí, elvárjam, 's hogy azután az én Státusaimnak visszafoglalását megpróbáljam, 's hogy a' ti szíveitekben hátor menedékhelyt találjak, az én szerentsétlenségem, és a' leg háttatlanabb, 's legigasságtalanabb üldöztetésem ellen, a' midőn azon kedvetlenségem, melyet a' *Ferdinand*, F. M. L. Báro *Bianchihoz* írt levelének olvasása bennem felgerjesztett, arra határozott engem, hogy a' volt menedékhelyemet korábban oda hagyam. Lehetségtelen volt azt elszenvednem, hogy egy Fejedelem, ki magát a' jó *Nápolyiak* kirá-

lyának 's attyának nevezi, a' nemzet legyalázottságát még egy közönséges emlékezetjel által megerősítse. Én meg nem szenvedem azt, hogy ő azon armádát, mely a' nemzet minden rendjeinek virágából áll, azon a' vitézekből álló armádát, a' melynek szerzője és feje én voltam, azon armádát, mely a' maga bátorságának és hívségének annyi bizonyágjeleit adta, mely magát ditsősséggel megtette, mely a' *Nápolyi* népet a' nemzetek közé felemelte, 's a' melynek utolsó szerentsétlenségeire tsupán tsak az ellenség proclamatioi, melyek szökésekre őtet gerjesztették, és az a' hamis hír, hogy királya meghalt légyen, okot szolgáltatnak vala, *ellenséges tsuportoknak* nevezetével megbélyegezza.“

„Ekkor én magamat ujonnan egész bátor szívűségemmel felfegyverkeztettem. Egy alávaló halásztónakba ülvén, *Corsikába* mentem, a' hol nyájas vendégszeretőséggel fogadtattam, és mind azon Vitézek, kik valaha a' *Nápolyi* armádához tartoztak vala, nekem szolgálatjaikat ajánlották.“

„A' népeim szeretetekről bizonyos, és azzal az örömmel telles lévén, hogy azokról megemlékezhessek, tsináltam azt a' plánumot, végre is hajtottam, hogy az én státusaimat ismét elfoglaljam, és a' nemzet megbetstenítését megboszszuálljam.“

„Katonák, és polgárok! Ti minnyájan, a' kikben nemes szív és a' hazaszeretőségnek érzékenysége lakik, egyesüljétek össze a' ti királytokkal; a' megbántódástok közös. Álljunk tehát boszszút! az a' Fejedelem, ki a' *Nápolyi* katonaságot ellenséges tsuportoknak nevezi, gyalázza az által az egész nemzetet. Ő a' trónusra való jusait elveszti, és *Ferdinand* azon irásában, melyet Báro *Bianchihoz* küldött a' maga trónusról való lemondását kimondotta.“

„Valóban, derék, drága Nápolyiak! Mi megbántattattunk, 's minthogy e' megbántás közönséges, szükség, hogy minnyá-

jan összeegyesüljete a' ti királytokkal a' végre, hogy egy Fejedelmet taszítsatok ki a' ti hazátokból, ki annyiszor hitszegővé lett, ki annyiszor botsánatot ígért, 's még is annyiszor boszszút állott vala."

"A' *Casa-Lanzai* ház, ez az emlékeztetjel, mellyet *Ferdinand* a' nemzet megbetstelenítésére akart építtetni, fundamentomostól rontattasson össze, 's annak oldalékin állíttasson fel egy oszlop olly felljúlirással, melly a' most élő nemzetségeknek, és a' jövő világnak megmondja, hogy azon helyen a' nemzeti armada, az ő ellenségeinek nagyobb hatalma által meggyőzöttetvén, kéntelen lett légyen, egy ditséretes alkut aláírni, és hogy a' *Ferdinand*, minthogy ő ezt a' helyt, mint a' nemzet legyalázottságának emlékeztetjét, az országnak birtokává emelte, és a' nemzeti armádának, ellenséges tsuportok nevezetét adott, a' Nápolyi nemzettől, az országlásra méltatlannak lenni kinyilatkoztatt, és a' maga trónusát örökre elvesztette légyen."

"Igen is, a' nemzet meg vagyon bántódva! Melly Nápolyi lakos ne szegyenlené is e' nevet viselni? 's e' név alatt a' világnak magát megmutatni? Fegyverhez! Fegyverhez! A' nemzet álljon fel maszszában! Minden *Nápolyiak*, kiknek kebeleiben van még a' betsületérzés, siessének az én táboromba! Hadd gyülekezzenek össze a' tartománybeli legiók! Hadd organizálja ujonnan az armada magát! Hadd álljanak az én vitéz katonáim a' zászlók alá! Hadd mentsemeg a' jó *Nápoly* városnak bátorságra ügyelő derék és hívséges gárdája másod izben is a' fő városomat!"

"Az én királyi palotám, és ennek a' roppant városnak minden személyei és tulajdonai állanak az oltalmok alatt. Vajha a' derék és hívséges *Calabriaiak*, vajha a' *Basilicaiak* népek, a' *Salernoiak* és *Avellinoiak*, vajha a' derék *Samnitusok*, vajha az *Apuliai* és a' *Terra di Lavoro* népek, kik az hozzam való hívségeknek mindenkor

olly sok jeleit adták, a' magok Királyokkal, a' magok hadivezérjekkel magokat össze kaptsoálnak!

Kénszeritessen a' *Ferdinand* azon nemzettől eltávozni, mellyet ő olly méltatlannul megbántott: hadd mennyen *Szicilia* szigetére vissza! Kelljünk fel, 's induljunk a' főváros megszabadítására, 's a' ketős, egy mint, a' kereszt és a' szabadság zászlója alatt adjuk meg a' hazának az ő szabadságát, 's fundáljuk meg örökre annak függetlenségét."

"Hív és bátor szívű Nápolyiak! Ne féljete attól, hogy a' szövetséges hatalmasságok ismét fegyvert fognak a' királytok ellen! A' ti *Joakimok* le nem mondott soha a' királyi székről. A' hadi szerentsétlenségek az ő a' *Nápolyi* koronára való jusait el nem törölhették. Ő most a' maga trónusát ismét elfoglalván, egyedül a' más monarcháknak példáját követi, kik nem rég a' magok trónusait vissza nyerték vala."

"A' királyné, 's a' királyi familia ismét közitebbe jönnek. A' ti királyotok távol lévén attól, hogy a' szomszédjait jövendőben félelembe ejtse, azoknak legjobb barátjok lesz. Az *Austriai* Császár, a' ki a' Nápolyi kabinetnek igazi politikájáról eltsábitatott, és a' ki azon vélekedésben, hogy *Joakim* egyet ért *Napolconnal*, őtet olly terhes háborúba vonta, jövendőben a' minn ne is kételkedjete, az ő szövetségésévé leszen."

"Ti a' királytoktól többé ne féljete, mert róla azt többé gondolni sem lehet, hogy ő ország nagyobbító plánumokat tsinalna, mellyek akar a' Pápa státusainak, akár pedig a' többi Olaszországnak veszedelmesek volnának. A' többi *Európai* uralkodó Fejedelmeknek pedig nints is semmi okok arra, hogy magokat az ő ellenségeinek lenni kinyilatkoztassák."

"A' Nagy Britanniai kabinetnek igazságszeretősége ellen vétkezne, a' ki azt gondolná, hogy az nem fogna minden úton módon azon igyekezni, hogy azokat a'

károkat kipótolhassa, mellyeket minékünk okozott az által, hogy hadat indított ellenünk, nem gondolván azzal, hogy az ellenségeskedéseket, a' kötött megegyezés szerint, tsak három hónappal a' fegyvernyugvásnak felmondása után, el lehet kezdeni.“

„Mi egész *Európa* előtt bátran megmondhatjuk, hogy ennek a' háborúnak szomorú következéseit nem egyéb okozta, hanem az a' megváltozhatatlan systema, mellyet mi megmásolhatatlanul felvettünk volt a' végett, hogy az *Anglia* érszággal való békeséges állapotunkat fenntarthassuk. Mi vissza felé vonólni tsak akkor kezdettünk, minekutánna Lord *Bentinck*től, *Genuából*, egy írást vettünk volna, a' mellyben ki nyilatkoztatta azt, hogy, minthogy *Nápoly* Ország, *Austriával* háborúban vagyou, ő kéntelen leszén a' maga száraz földön való, és tengeri hadi erejével ellenünk indulni, ha azt az *Austriai Fő Vezér* fő tőle kívánja.“

„Erre azon választ vette, hogy én, nem akarván *Angliával* háborút viselni, az ellenségeskedéstől megszüntem, 's magamat az országom határjaira vissza vontam légyen.“

„Az *Anglus* Generális megkérte arra, hogy e' határozást az *Austriai* főhadivezérrel közölje. Mindenek felett pedig arra kéréttetett, hogy a' Gróf *Bellegarde* Feldmarsaltól kinyerje azt, hogy az ő részéről is szünnjenek meg az ellenségeskedések, és hogy a' fegyvernyugvás, mellyet én projectálni akartam, elfogadtasson.“

„S valóban ezután visszavonulásra parantsolatokat adtam. A' fegyvernyugvás el nem fogadtatott, 's mi bátran azt mondjuk, a' nélkül, hogy valakitől ebben megtagadhatnánk, a' mint már fellebb is mondottuk, hogy mi minden elszenvedett szerentsétlenségeinket tulajdonítjuk egyedül ennek a' szántsándékkal történt visszavonulásunknak; mert a' bizonyos, hogy az *Austriai* armada bennünket a' régi álla-

sunkban meg nem támadott volna, és hogy a' *Bétsi* kabinet meg lévén győződve affelől, hogy mi ezen állásokba tsak azért magunkat ismét helyhez tettük, hogy az ő armadájával egyetértőleg munkálódhassunk, legelsőbbre szüntette volna meg az ellenségeskedést, és fenntartott volna egy olly szövetséget, melly olly igen természetes *Austria* 's *Nápoly* Ország között.“

„Hadd térjen vissza a' régi birodalom! Tisztább napok várakoznak reánk. A' ti Királytok tökéletességre fogja a' Haza kebelében azokat a' plánumokat vinni, a' mellyeket a' háborúnak ideje alatt csinált, 's elkezdette vala. Azok a' közönséges munkák, mellyek azoltától fogva félbe szakasztattak, hevesen folytattassanak, és minden ágbéli tisztviselők, kik most dologtalanságban epekednek, helyhez tetteszenek a' magok előbbeni minden foglaltosságaikba vissza. Az armada minden jövedelmei, és az egész zsoldja, nem külömben minden polgári és hadi tisztviselők is annak rendi szerint fizettessenek.“

„A' Május 21-dik napjától letett tisztviselők térjenek hivatalaikba vissza, azok pedig, kik a' tett szolgálatjokért dotatiókat, vagy ajándékozásokat nyertek vala, de azoktól megfosztattak, lépjenek ismét a' tulajdonoknak birtokába. A' Május 21-dik napjától fogva *Ferdinand* által kinevezetett tisztviselők a' hivatalikat le fogják tenni, egy szóval, minden vissza tér azon előbbi állapotjába, a' mellyben én az Országomat ide hagytam vala.“

Költ

October 1815.

Joachim Napoleon.

A' *Szicillai* Király, a' *Pizzoi* lakosoknak hívfégeket, és buzgóságokat fényesen megjutalmaztatta. A' *Giornale delle due Sicilie*, a' mult holnap 21-dikén erről egy királyi decretomot közölt, a' mellyben többi közt a' következő nevezetesebb rendelések foglaltának: „A' *Pizzoi* község jövendőre — a' leghívegesebb vá-

rosnak: (cittá fedelissima) nevét fogja viselni. A' mostani Syndicusai, választottjai, és decuriói ennek a' városnak, és mind azok, kik jövődöben ezekre a' hivatalokra fognak emeltetni a' hivatalokbeli foglalatosságaiknak egész ideje alatt, arany emlékezetpénzeket, a' mellyeket Eö Felsége veret, fognak ékesség jelétül viselni. A' consumstobeli adóknak fizettetése *Pizzóban* örökké megszünik. A' királyi kintstárból ki fog fizettetni mind az, a' mennyire az említett adók eddig keltek vala. Minden esztendőben annyi söt kapnak ingyen a' *Pizzói* lakosok, a' mennyire szükségsek leszen. Az azon helységben lévő templom, a' kir. kintstárnak költségén fog kiépíteni. Ezen város mellett a' tengeri parton egy emlékeztető jel fog fel állíttatni, mellyből a' jövődö világ e' privilegiumokat, 's azoknak okait megértheti. Azok, kik ez alkalmatosságban magokat megkülönböztették, még különös jutalmakat kapnak. A' felljebb említett emlékezetpénznek egy oldalán az Eö kir. Felségének képe ezen felirással: *Ferdinandus IV. utriusque Sicilie Rex P. F. A.* a' másik oldalán egy lilium ezen felirással: *Ob egregiam Urbis Pittii fidelitatem*: a' lilium alatt pedig: *Postridie nonas Octobris anni R. S. MDCCCXV.* fog lenni.

Francia Ország.

Némelylek azt a' megjegyzést tették, hogy minden pénteken sok katonák gyászfátyolt viselnek, mivel *Lapedoyere* pénteknapon agyonlövettetett.

A' *Wellington* herczegné October 28-dik napjának estvéjén *Párisba* jött.

Az a' hadi törvényszek, melly a' *Ney* Marsalt megfogja ítélni, megmutatta, hogy ahoz elégséges legyen; mások mindazáltal erősítik, hogy a' nevezett Marsal a' *Pairek* kamarájától fog meg ítéltetni 's kétségen kívül halálra szententziáztatni.

A' mint a' *Parisi* legújabb, az e' folyó holnap 3-dikán költ tudósítások erősítik, ottan bizonyosan várták, hogy kevés

napok mulva minden azon városban kötött trakták, és megegyezések aláírattnak, 's azt vélték, hogy a' szövetséges kabineteknek miniszterjeik ezen fővárosból a' most folyó holnap közepében el fognak indúlni. Az Eö Austriai Császári Felségének külső dolgokra ügyelő miniszterje *Herczeg Metternich* mint mondják, *Simplonon* által egyenesen *Olasz* Országba, az Eö Cs. Kir. Felségéhez a' maga kegyelmes Urához fog oánét útazni.

Eö Felsége a' két *Sziciliák Királya* a' mint a' *Parisi* újságlevelek híreltik, *Talleyrand* Herczegnek azon szolgálataira való tekintetből, mellyeket ő tett Eö Felségének, a' Bétsi Congressus lefoiyása alatt, egy herczegséget ajándékozott, mellyet ezen herczeg a' maga Fels. Királya engedelmevel elfogadott.

A' *Montauban* nevű, *Torn* és *Garonne*-Departementben fekvő városban, múlt holnap 22-ikén rút zenebona történt. Néhány altisztek, kik részint a' régi gárda lántsáinak egy svadronjához, részint a' kik lántsás regementhez tartoztak, a' mellynek tárháza e' városban fekszik, ebédlettek együtt az arany Oroszlány nevű vendégházban, melly egy tántz háznak által el lenben fekszik, a' hova tsak pénzért mehetbé az ember. Ezek a' katona személyek az említett tántzházba béakartak menni, de fizetés nélkül; az ott álló strázsával gorbául bántak, bérúgták az ajtót, 's bémentek a' szállába; de ott egy aszszony személy sem akart vefek tántzolni, 's miut-hogy a' muzsika azon szempillantásban azt a' nótát: *Vive Henri IV.*, elkezdette vala; ugy látszott hogy az megbántotta őket, 's azután a' Király mely képét, melly azon szálának egy végében állott, tsúfolták. Ezt az ott volt tántzósok megellenzettek, 's abból verekedés 's felette nagy láрма támadván, a' generalmarsot is dobolták, mellynek hallására egyszeriben a' városnak minden fiatal fegyveres lakosai öszve gyülekeztek.

(A' többit lásd a' *Toldalékban*.)